แบบแรกเรียน

ของ

นายบุญ อ่องละออ

ตอนที่ ๑ มาตราไม่มีตัวสะกด

ราคา ๕๐ สตางค์

พิมพ์เมื่อ พ. ศ. ๒๔๗๐

ครั้งที่หนึ่ง ๕๐๐ ฉะบับ

มีกรรมสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติ

พิมพ์ที่โรงพิมพ์กิมหลีหงวน

แบบแรกเรียน

ของ

นายบุญ อ่องละออ

ตอนที่ ๑ มาตราไม่มีตัวสะกด

ราคา ๕๐ สตางค์

พิมพ์เมื่อ พ. ศ. ๒๔๗๐

ครั้งที่หนึ่ง ๕๐๐ ฉะบับ

มีกรรมสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติ

พิมพ์ที่โรงพิมพ์กิมหลีหงวน

00528

ใบอนุญาตของ กระทรวงธรรมการ

ออกให้ตามระเบียบการของกระทรวงธรรมการ

ลงวันที่ ๒๔ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๖๔

เรื่องตรวจและให้อนุญาตใช้แบบเรียนของบุคคลในโรงเรียน

ฉะบับที่ ๑/๒๐๗

วันที่ ๒๓ เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๔๗๐

หนังสือแบบแรกเรียน ของนายบุญ อ่องละออ พิมพ์ครั้งที่ ๓ (หนึ่ง) ใน พ.ศ. ๒๔๗๐

กระทรวงธรรมการได้ตรวจเห็นชอบ และอนุญาตให้ใช้ในโรงเรียนของกระทรวงธรรมการแล้ว

พระองค์เจ้าธานีนิวัตร มหาเสวกโท

เสนาบดีกระทรวงธรรมการ

(ใบอนุญาตนี้ ฉะเพาะคราวพิมพ์คราวหนึ่ง ๆ)

คำนำ

โดยปรกติท่านแบ่งหนังสือไทยเป็น ๘ มาตรา แบบแรกเรียนชุดนี้ ข้าพเจ้าแบ่งหนังสือไทยเป็น ๒ มาตรา คือ ๑ มาตราไม่มีตัวสะกด ๒ มาตรามีตัวสะกด เพื่อให้เหมาะกับวิธีสอนที่ข้าพเจ้าคิดได้นั้น วิธีสอนนั้นจะพิมพ์ครั้งหลัง เวลานี้ท่านประสงค์เรียนวิธีสอนต่อข้าพเจ้าก็ยินดี

แบบแรกเรียนชุดนี้ เด็กจะรู้ช้าก็แต่เมื่อเรียนอ่านบทที่ ๑, ๔, ๗ เท่านั้น ต่อไปนั้นเด็กเรียนรู้เร็วทวีขึ้นทุกบท เด็กรู้เร็วรู้คิดอ่านเขียนได้เองมาก ครูไม่ต้องสอนจำจี้นัก การสอนการเรียนเบาอกเบาใจทั้งครูทั้งเด็ก แต่ต้องสอนด้วยวิธีที่ข้าพเจ้าคิดค้นหาได้นั้น

ข้าพเจ้ากับนางปาน อ่องละออ ภรรยา ได้สอนเด็กด้วยแบบแรกเรียนชุดนี้หลายปีแล้ว จนบัดนี้เห็นว่าดี คือข้าพเจ้าสอนที่โรงเรียนประถมวัดสุทัศน์ ข้าพเจ้าคนเดียวสอนเด็ก ๑๐๕ คนก็รู้เร็วรู้ดี นางปาน อ่องละออ สอนที่โรงเรียนบุญครุณแรกเรียนเด็กก็มากรู้เร็วรู้ดีเหมือนกัน เด็กอ่านเขียนแบบแรกเรียนชุดนี้ถูกต้องคล่องแล้ว เรียนชั้นประถมปีที่ ๑ ไม่อ่อน

ขอบพระเดชพระคุณ

ท่านเจ้าคุณมหาเสวกเอก เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี เสนาบดีกระทรวงธรรมการ เมื่อก่อนจะพิมพ์ครั้งที่ ๑ นั้น ท่านกรุณาตรวจร่างแบบแรกเรียนชุดนี้ และได้แนะให้ข้าพเจ้าแก้ไขบางวิธีดียิ่งขึ้น กับเมื่อพิมพ์แล้วครั้งที่ ๑ ท่านให้ข้าพเจ้าสอนบุตรหลานของท่านที่บ้านท่าน ท่านตรวจดูข้าพเจ้าสอน ท่านชมว่าแบบแรกเรียนชุดนี้ดี, ใช้สำหรับโรงเรียนราษฎร์และอนุบาลเหมาะเพราะครูคนหนึ่งสอนเด็กมาก ๆ เด็กฟังกันอ่านเองขึ้นหู ก็เกิดความรู้ไม่ต้องเรียนมาก ต่อมาท่านส่งบุตรหลานของท่านไปให้ข้าพเจ้าสอนที่โรงเรียนประถมวัดสุทัศน์ หลายชุด ๆ ละ ๑ คน ๑ คน ๕ คนก็มี เมื่อบุตรหลานของท่านรู้แล้ว ท่านชมต่อหน้าข้าพเจ้าว่า "ลูกศิษย์ของครูบุญ ย่อองละออ เก่ง" ท่านกรุณาออกเงินช่วยค่าจ้างพิมพ์ ๕๐ บาท

ท่านเจ้าพนักงานตรวจการ และอาจารย์ใหญ่,ครูน้อย ครูผู้ดูการ กับชาวบ้านอีกหลายท่าน บางท่านได้ตรวจดูข้าพเจ้ากับนางปานสอน บางท่านส่งบุตรหลานให้สอน รู้แล้วท่านชมว่าแบบเรียนชุดนี้ดี เด็กเรียนรู้เร็วดีมาก ชมต่าง ๆ ดีก็คงมีมาก แต่ไม่ได้ยิน ที่แท้จะดีแต่แบบเรียนเท่านั้นไม่พอ ครูกับเด็กต้องขยันหมั่นสอนหมั่นเรียนเสมอ สอนถูกวิธีที่ดี เด็กจึงจะรู้เร็วและรู้ดี ควรกับโง่ฉลาด อายุมากน้อยนั้น ๆ

แบบแรกเรียนชุดนี้ เด็กรู้อ่านเขียนคำสามัญ มั่นแม่นดีมาก แต่คำศัพท์รู้น้อย ต่อไปผู้ปกครองให้อ่านหนังสือเรื่องต่าง ๆ ให้ฟังวันละ ๑ ชั่วโมง ๑ เดือนก็อ่านคล่องมาก รู้คำศัพท์มากเอง เพราะผิดท่านบอกได้ ด้วยท่านฟังรู้ผิดสอนให้

แก้คำผิด ตอนที่ ๑

คุณครูและท่านผู้รู้โปรดแก้ให้เด็กด้วย

หน้า	บรรทัดที่	คำผิด	คำถูก
๕	๙	กะพือ	กะพื
๖	๒	เจาะร	เจาะรู
๗	๖	ซื่ซอ	ส่ซอ
๑๕	๒	ไฮดูซี้	ไฮ้ดูซิ
๑๗	๑๐	บทที่ ๖	บทที่ ๑๖
๒๑	๔	ดี	ต
๒๑	๖	แสมุ	แสม
๒๗	๑๗	เมาะ เดมาะ	เมาะ เหมาะ
๓๒	๓	ให้หนหล่อ	ให้หนุหล่อ
๓๔	๗	พล้ เปล้า	ปล้ เปล้า
๓๗	๑๔	ก ต ง	ก ต ฆ ง
๔๑	ระหว่างบรรทัดที่ ๑๙ ที่ ๒๐ ให้ขีดเส้นยาวคั่น		

แบบแบ่งอ่านจำตัวพยัญชนะ

(๑) ก จ ก จ จ ก

(๒) ด ก ด จ ด

(๓) ต ด ต ก ต จ ต

(๔) บ ต บ ต บ ก บ จ บ

(๕) ป บ ป ต ป ด ป ก ป จ ป

(๖) อ ป อ บ อ ต อ ด อ ก อ จ อ

(๗) (อักษรกลาง ๗ เสียง) ก จ ด ต บ ป อ

ข้อ ๗ มี ๔ ข้อ เมื่ออ่านพ้นข้อ ๗ ที่ข้อแล้ว ให้อ่านทวนข้อ ๗ นั้นวันละเที่ยวกันดึม

(๑) ง ม ง ม ม ง

(๒) ว ง ว ม ว

(๓) ย ว ย ง ย ม ย

(๔) น ย น ว น ง น ม น

(๕) ร น ร ย ร ว ร ง ร ม ร

(๖) ล ร ล น ล ย ล ว ล ง ล ม ล

(๗) (อักษรต่ำเปลี่ยว ๗ เสียง) ง ม ว ย น ร ล

---

(๑) ค ช ค ช ช ค

(๒) ข ค ข ช ข

(๓) ท ข ท ค ท ช ท

(๔) พ ท พ ข พ ค พ ช พ

(๕) ฟ พ ฟ ท ฟ ข ฟ ค ฟ ช ฟ

(๖) ฮ ฟ ฮ พ ฮ ท ฮ ข ฮ ค ฮ ช ฮ

(๗) (อักษรต่ำคู่ ๗ เสียง) ค ช ข ท พ ฟ ฮ

---

(๑) ข ถ ข ฉ ฉ ข

(๒) ถ ข ถ ฉ ถ

(๓) ผ ถ ผ ข ผ ฉ ผ

(๔) ฝ ผ ฝ ถ ฝ ข ฝ ฉ ฝ

(๕) ส ฝ ส ผ ส ถ ส ข ส ฉ ส

(๖) ห ส ห ฝ ห ผ ห ถ ห ข ห ฉ ห

(๗) (อักษรสูง ๗ เสียง) ข ฉ ถ ผ ฝ ส ห

<u>สอบอ่าน</u> ก ง ค ข จ ฉ ช ม ถ ว ข

ด ต ย ท ผ ฝ พ น บ ฟ ป ร ส

ล ห ฮ อ

ต่อไปนี้ดูตัวในข้อ ๒ อ่านตัวในข้อ ๑ ได้คล่อง ให้อ่านซ้ำตัวในข้อ ๓ จนคล่องต่อ ควรให้อ่านที่บ้าน เช้ามาอ่านให้ครูฟังดูให้อ่านได้วันละ ๓ ข้อๆ ๑, ๒, ๓

(๑) ญ ณ พ ฎ ฏ

(๒) ย น ล ด ต

(๓) ณ ญ พ ฎ ญ ฎ พ ฎ ณ ฎ พ

---

(๑) ค ฆ ฌ ภ ฑ ฒ ธ

(๒) ค ช พ ท

(๓) ฑ ค ฒ ฌ ฆ ธ ภ ณ ฎ ญ ฎ พ

---

(๑) ข ฐ ศ ษ

(๒) ข ถ ส

(๓) ฐ ศ ข ษ ข ศ ฐ ษ

สอบอ่าน (๑) (อักษรต่ำ ๒๔ ตัว คือ) ในวงไม่ให้อ่าน

ค ช ซ ท พ ฟ ฮ ค ฆ ฌ ฑ ฒ ธ ภ ง

ม ว ย น ร ล ฬ ญ ณ พ

(๒) (อักษรกลาง ๙ ตัว คือ) ก จ ด ต บ ป อ ฎ ฏ

(๓) (อักษรสูง ๑๑ ตัว คือ) ข ฉ ถ ผ ฝ ส ห ฃ ฐ ศ ษ

บทที่ ๑ อ่านคัดเขียน

ะ	า	ิ	ี	ึ	ื	ุ	ู
จะ	ตา	บิ	ตี	หึ	มื	ดุ	ปู
ปะ	ยา	ติ	ดี	ฮึ	ลื	จุ	ดู
ตะ	มา	บิ	ฝี	ที	คื	ผุ	งู
สะ	นา	หิ	ถี	คึ	ทื	สุ	ชู
ฉะ	กา	ผิ	ชี	รึ	บื	ยุ	หู
ชะ	ขา	วิ	สี	ลึ	ถื	รุ	ถู
นะ	หา	ลิ	ผี	ถึ	สื	คุ	ฟู
ละ	ฝา	ชิ	พี	ตึ	กื	มุ	กู
ะ	า	ิ	ี	ึ	ื	ุ	ู

อ่านจำสระ (๑)

(๒)

(๓)

(๔)

(๕)

(๖)

บทที่ ๒ อ่านคัดเขียน

มีถี ถีกา ดีชา ตาจี ระบี กะที สะดี สะตี กะพือ

หีฮี ฮีหี อีฮี ทีทะ

ชีวี สีกา ผีมี ตาถี วาที อาดี บีระกา กาถี ฎีกา

อิติบี นิติ กิริยา บีติ วิชีดี ตาติ กะบี อิกา

งูดปู ถุหุ รูปู ยาฟู คูหา บูชา ตาจู ขูมี ภูผา

ขูระ สาขู มูสา สูรา จูหา สูมาดี กะบะผู ดูมูทะดู

ฝาสะมี ทายา วารี นาฬิกา ขาตาสี

ชะนะ มะระ มาชี กะทิ กะทะ ชะวา มะลายู ภูผา ภูษา ภาษี ภาษา นารี ศีรษะ สุขา พิชีดี ทาสี ทาสา สาลิกา ถีฝาชีดู กาดูง ดูชี หีฮี ดูทีทะ

บทที่ ๓ อ่านเอาเรื่อง

ก ค ง จ ฉ ช ซ ฌ ญ ฐ ฑ ฒ ณ ต ถ ท ธ น บ ป ผ ฝ พ ฟ ภ ม ย ร ล ว ศ ษ ส ห ฬ อ ฮ

ตาลีถีฝาละมีดู กาดูมา กาจะตีศีรษะตาลี ตาลีมีดูกา ตาลีดูฝาละมี อารี หีฮี ตาลี กาจะตีศีรษะตาลี ตาลีก็มีดูกา ตาลีดูฝาละมี ตาลีหูมีดี อารี หีฮีฮี ตาลี ตาลี ตาลีๆ กาจะตีศีรษะตาลี ตาลีดูกา ตาลีฮีฮี กาจะตีศีรษะดู ดูปากาละ

ตาลีปากา

ตาลีมีปากา ตาลีปาอารี

ครูถามให้เด็กตอบด้วยปาก ทีละข้อ

(๑) ครูชี้รูปหม้อและว่า หม้อใบนี้ฝาละมีหายไปไหน ?

(๒) มือตาลีถืออะไร ? (๗) ดูซิอะไรวางอยู่บนศีร์ษะอารี ?

(๓) กาจะตีใคร ? (๘) ตาลีจะทำอย่างไร ? อารีจึงจะหายโกรธ ?

(๔) ตาลีปาอะไร ? (๙) มีแปลว่าอะไร ?

(๕) ตาลีเอาอะไรปา ? (๑๐) ศีร์ษะแปลว่าอะไร ? ศีร์ษะเธออยู่ไหน ?

(๖) ตาลีปาถูกใคร ? ปาถูกที่ไหน ?

บทที่ ๔ สอนเช่นบทที่ ๑

เ ะ เ แ ะ แ โ ะ โ เ าะ อ ัว ะ ว

เตะ เท แพะ แล โละ โต เหาะ คอ ยัวะ วัว

เกะ เก แทะ แพ โผะ โถ เงาะ ขอ ฮัวะ ตัว

เผะ เว แวะ แก โฉะ โค เคาะ กอ ผัวะ บัว

เบะ เฮ แคะ แบ โซะ โช เกาะ ปอ พัวะ มัว

เละ เห แฉะ แส โบะ โซ เถาะ ฝอ ฉัวะ รัว

เคะ เซ แงะ แช โปะ โท เพาะ ทอ ซัวะ ฮัว

เพะ เม แนะ แข โจะ โก เบาะ พอ อัวะ พัว

เชะ เน แปะ แฟ โตะ โส เจาะ สอ จัวะ ถัว

เ ะ เ แ ะ แ โ ะ โ เ าะ อ ัว ะ ว

อ่านจำสระ (๑) แ แะ แ แะ แะ แ

(๒) เ แ เ แะ เ

(๓) เะ เ เะ เ เะ แะ เะ

(๔) ัว ัวะ ัว ัวะ ัวะ ัว

(๕) แ ัว แะ ัวะ เ ัว เะ ัวะ

(๖) เาะ โ เาะ โ โ เาะ

(๗) อ แ โะ แะ โ ัว เาะ ัวะ เ อ เะ

บทที่ ๕ สอนเช่นบทที่ ๒

เ แ เะ แะ โ เาะ โะ ัว อ ัวะ

เ เกเร เทชา เวดา เหมา เอกา สำเก คะเน เอเช เลดีย์

แ แกแต แดดู แบมี มีแป กาแฟ อาแข กะสะแม ปีมะแม

แ ะ แกะ แดะ แพะ แคะหู แงะคะปู ตาแฉะ ยี่แปะ แพะแกะ

เ ะ เคะเผะเบะ เทะเชะ เทะเดะ เกะกะ เอะอะ อาเคะ

แ ะ เ แ เ ะ กะแต กะแมะ เพดา ตาเซะ เคะเผะ ส่ะแก

กะแจะ แกแดดู กะแทะ เชมา เมฆา เดะดะ แพอาชู แวะดูแกะ

เคะแพะเผะ

เ าะ เงาะเหาะ เสาะหา เจาะร กะเพาะ ปี้เถาะ กะเทาะ
ัว หัวงัว มัวแดด กอบัว ตัวงัว ตีรัว กะเทาะบัว
ัะ พัะซัะ อาฮัะ ยัะ ตีผัะ ฉะฉัะ ยัะซิฮัะ
โ โคโค โคตีวัว โซเซ โมเย โกหู ชะโค เทโพ โบแบะ
โ ะ โพะโผะ อาโซะ ตาโวะ โละยารุ เค่าะโปะโปะ
อ ขอซีซอ คอวัว พอดี ทอภูษา ตอตะโก จอแจ ปี้จอ
เ าะ ัว โ ะ ัะ อ โ กะเพาะวัว เถาะชะวา ปี้เถาะ เคาะ
โผะโผะ โละยารุ วัวตัวโต ฉะฉัะ ฝาโถ แวะดูแกะ สะเตาะ
แดดูตาดี เหหัวมา หัวเราะแหะ พอดี ขอสาเก ตอเงาะ เอะอะ
มิดี เกะกะจะมิดี เคาะหัวแพะ ซัะซัะ ฉัะผัะ อาฮัะยัะ อา
โซะโละยารุ

บทที่ ๖ สอนเช่นบทที่ ๓

ัะ เาะ ัว โ แ โะ แะ อ เ ัว เะ

อากะแจะแกจะตีตะปู คาแกมัวแดดูกาเกาะตัวแกะ แกมิตีตะปู แกตีมีแกแปะๆ อากะแจะจุจุชุมีดู และแดดูตะปู อากะแจะดุมุทะดุ ดุตะปูเอะอะ "เอะตะปูดูจะตีตะปู ดูมิดู ดูตีมีดู ตะปูมิดี" อากะแจะแงะตะปูปาแปะ แพะกะแกะแดะกะแตแวะมาแดดูอากะแจะดุมุทะดุ แงะตะปูและปาตะปู อากะแจะเคาะหัวแพะโปะโปะ เคาะหัวแกะเฉะเฉะ เตะกะแตผัวะผัวะ กะแตฉมาปะทะตอเงาะตัวงอ แพะกะแกะแดะกะแตมีแวะมาแดดู อากะแจะดุมุทะดุ แงะตะปูและปาตะปู

บทที่ ๗ สอนเช่นบทที่ ๑

เ ียะ เ ีย เ ือะ เ ือ เ อะ เ อ ไ ใ เ า ำ

เลียะ เมีย เหือะ เรือ เจอะ เลอ ใจ เรา จำ

เทียะ เบีย เฮือะ เสือ เตอะ เขอ ใน เขา คำ

เตียะ เลีย เขือะ เจือ เบอะ เภอ ใบ เงา ดำ

เผียะ เสีย เคือะ เบือ เลอะ เชอ ไถ เบา กำ

เฉียะ เบีย เถือะ เมือ เขอะ เมอ ไป เตา สำ

เตียะ เพีย เทือะ เผือ เคอะ เถอ ไว เบา ขำ

เบียะ เขีย เกือะ เพือ เทอะ เจอ ไช เกา นำ

เกียะ เตีย เงือะ เขือ เถอะ เตอ ไฝ เสา ยำ

เ ียะ เ ีย เ ือะ เ ือ เ อะ เ อ ใ เ า ำ

อ่านจำสระ (๑) เ ือ เ ือะ เ ือ เ ือะ เ ือะ เ ือ

(๒) เ อ เ ือ เ อ เ ือะ เ อ

(๓) เ อะ เ ือ เ อะ เ อ เ อะ เ ือะ เ อะ

(๔) เ ีย เ ียะ เ ือ เ ีย เ อะ เ ียะ เ อ เ อะ

(๕) ำ เ า เ ือะ ำ เ ือ เ า เ อ ไ เ อะ ใ เ ีย

ำ เ ียะ เ า

บทที่ ๘ สอนเช่นบทที่ ๒

เอือะ เอ เอือ เอะ เอีย ำ เอียะ ใ เา ไ

เอือ เรือเสือ เสือดุ เรือผุ มะเขือ ตาเจือ เจือวารี

เอ เขอเรอ เขอละเมอ กะเขอ เออเฮอ อาเฟอเรอ

เอีย เสียเบีย เรือเสีย เบียอาเฮีย เสือตัวเมีย บุ้มะเมีย

เอือะ เหือะ เฮือะ เทือะเถือะ เคือะเขือะ เพือะเผือะ

เอะ เซอะ เงอะ เคอะ กะเคอะ สะเออะ เลอะเทอะ

เอียะ เลียะเผียะ อาเฮียะเลียะ ฉัวะเฉียะ เคียะซิเฮียะ

เอือ เอีย เอ เอือะ เอะ เอียะ วัวเลียเบีย แพะเลียใบมะเขือ ตาเจือเตะแพะ ผัวะเผียะ เหือะเฮือะ เสือตัวเมียมา ตาเจือเจอะเสือ เสือจะเลียะตาเจือ เหือะเฮือะ เบียอาเฮียมิ้ม ตาเจียมิ้มเบีย อาเฮียติอาเฮียะ อาเฮียะเลียะอาเฮีย ฉัวะเฉียะ อาเฮียเสียทีอาเฮียะ อาเฮียะเมียอาเฮีย เออเฮอ ดูเถอะเขอ ตาละเมอ มีถึกะเขอ เซอะเงอะดูเคอะ สะเออะมิดี กะเคอะดีซิ เทอะเถอะ เลอะเทอะ

เา เกาเบาเบา เขาเรา เขาเมา สี่เทา สะละเปา

ำ จำคำ ทำเตา เงาดำ กำเดา ตะเภา ลำเภา

ใไ ใจใว ในใจ ใบเรือ ใบมะเขือ ภูเขาไฟ ไฝดำ อำเภอ ลำภู นำไป กำมี ทำพิธี เขาไถนา

ำ เา ใ ำ ไ เราทำเตา เขาดำนา อำเภอดี เจาะไข เหาะไป เสาเรือใบ เราไอ ภ ภูษา ภาษี ภาษา ลาภี ภูผา ภูเขา

ลำภู อำเภอ ลำเภา ตะเภา ภูเขาไฟ มีไฟในภูเขา มือ มึ, ถือ ถึ, คือ คึ, สือ สึ,

บทที่ ๙ สอนอ่านเช่นบทที่ ๓

เื อ เื ย เื อ เื อะ เื อะ เื ย ำ ไ เ า ใ

ตาเจือแกเซอะ แกเอามือคำไฟในเตา ไฟเผามือตาเจือเถอะเทอะ ตาเจือชูมือไปหาตาเจีย เจอะตาเจียตะปูตำตาเจาะ ตาเจียหึ ตาเจือ ฮึ เถอะๆ พอตึ พอตึละ เซอะซะละเรา ไปหายาทาตาทามือเรา เถอะ ไปสิ ไวๆซิ ไปละ ไปๆ เจอะงูลึคำตุชูคอชูหัวจะทำตาเจีย ตาเจือไวตึคองูผัวะ ตาเจียตึหัวงูเผียะ ผัวะเผียะ ผัวะเผียะ งูตัวงอ ไปงอมา งูเสียชีวิ ชีหน่อ ตาเจียกะตาเจือแกเจาะตัวงู พอเจาะ เจอะตัวงูแกเอาตัวงูไป ไปเจอะอาเถาะ ตำยาโผะโผะ ตาเจือกะตาเจีย ก็แวะไปหาอาเถาะ ขอยายาเถาะทาตาทามือ อาเถาะแกเอายาในฝาละ มีทามือตาเจือ ตาเจือมียาทามือแกตึใจ หัวเราะ เหือะเฮือะ,เหือะเฮือะ และอาเถาะ แลดูกะปู ตำตาตาเจียเจาะรูโต อาเถาะหึ ยาทาตา เจาะมึมึ ตาเจาะเสียไปละ ตาเจียมึมียาทาตาเจาะแกเสียใจ อาเถาะ ขอตึงูตาเจียกะตาเจือทำยา ตาเจียเฮอะ ตาเจือเอาเถอะเถาะ ตาเจือ กะตาเจียแกลาอาเถาะ มาหาเมียแกในเรือใบดำโต แกมีถือตึงูมา

ขำเมียตาเจียตึผัว "หึแกละจะทำอะไร ตามึดูมึแล ตะปูตำตา เจาะเสียไปละ ตาเจาะ ตามัว จะดูอะไรมึเจอะละซิ แกมาพอตึกะ ตาเจือ"

บทที่ ๑๐ อ่านคัดเขียน

(่ ้ ๊ ๋ ให้อ่านว่า เอก โท ตรี จัตวา)

ตัวอักษรต่ำมี ง คือ ค่ค ช่ช ท่ท พ่พ ฟ่ฟ ซ่ซ ฮ่ฮ

ตัวอักษรสูงมี ข คือ ข่ข ฉ่ฉ ถ่ถ ผ่ผ ฝ่ฝ ส่ส ห่ห

ค่ ค่า ค่ำ คู่ คี่ แค่ โค่	ข่ ไข่ ขี่ เข่า ข่า ขี่ ข่อ
ค้ ค้า ค้ำ เค้า คู้ เค้ โค้	ข้ เข้า ข้า ขี้ ไข้ เข้ ข้อ
ช่ เช่อ ช่อ แช่ เช่า ใช่ ช่า	ฉ่ ฉู่ ฉี่ เฉ่า ฉ่า โฉ่ แฉ่
ช้ เช้อ ช้ เช้า ช้า ใช้ ชู้ ช้า	ฉ้ ฉ้อ
ท่ เท่อ ท่ว เท่า ที่ ทู่ ที่	ถ่ ถ่ว ถี่ ถ่า ถ่อ
ท้ แท้ เท้า ทู้ ไท้ ท้อ	ถ้ ถ้ำ ไถ้ เถ้า ถ้อ
พ่ เพ่อ เพ่อ พี่ พู่ ไพ่ พ่อ	ผ่ เผ่อ แผ่ ไผ่ เผ่า ผ่า
พ้ เพ้อ แพ้ ใภ้ พี้ พ้อ	ผ้ ผู้ ผ้า เผ้า
ฟ่ เฟ่อ เฟ่อ เฟี่ย ฟ่อ ฟ่ว	ฝ่ ไฝ่ ฝ่า แฝ่ เฝ่อ เฝ่อ
ฟ้ เฟ้อ เฟ้อ ฟ้า ไฟ้ ฟ้อ	ฝ้ เฝ้า ฝ้า ฝ้อ
ซ่ ซี่ ซ่อ เซ่อ ซ่า โซ่ แซ่	ส่ เส่อ ส่อ ใส่ สู่ สี่ แส่
ซ้ ซี้ ซ้อ เซ้า ซ้า ซี้ ไซ้	ส้ เส้อ ไส้ สู้ สี้ แส้ ส้า

ฮ่ ฮ่ะ เฮ่อะ แฮ่ะ ฮี่
ฮ้ ฮ้า ไฮ้ เฮ้อ เฮ้
ฮ๋ ฮ๋ะ ฮ๋ะ ฮี๋ ฮ๋ะ

ห่ เหื่อ เห่อ แห่ เห่า ไห่
ห้ เหี้ย ให้ ห้า หู้ ไห้ ห้อ
ห๋ ห๋ะ ห๋ ถี๋ ผ๋ะ

บทที่ ๑๑ สอนเช่นบทที่ ๒

ค่ คู่คี่ ค่าเช่า ค่ำเช้า ค่าราคา
ค้ ค้าใบชา มีเค้า ค้ำไป เท้าคู้
ช่ เชื่อถือ ชื่อเรา เช่านา ชั่วดี
ช้ เชื้อผู้ดี เช้าค่ำ ชี้มือ ใช้ไป
ท่ ทู่ทื่อ เท่าไร ทั่วที่ ท่านา
ท้ ท้อแท้ มือเท้า ตาไท้ ท้า
พ่ เพื่อดี พ่อค้า ทำพู่ เสียไพ่
พ้ แพ้ชะนะ สะไภ้ ละเมอเพ้อ
พ๋ พู่ๆ พ่อแพ่ มีพ่า
พ๋ พ้าผ่า ไฟพ้า พ้อๆ
ข่ ขื่อดี เข่อเขอะ ถือแข่
ข้ ขื้อไข่ เข้าขี้ ตีข้า นี้ไข้

ข่ ไข่เหี้ย ขี่เรือ หัวเข่า เขาขู่
ข้ ขัวถัว ขี้ข้า เข้าที่ ข้อมือ
ฉ่ ฉู่ฉี่ ตาฉ่ำ อาเฉ่า แฉ่ๆ
ฉ้ ฉื้อเขา ขี้ฉ้อ ข่อลำใย
ถ่ ขัวถัว ถี่ทัว ถ่อเรือ ถ่อค้า
ถ้ ถ้ำชา ใส่ไถ้ ขี้เถ้า เถ้าเก
ผ่ เผื่อแผ่ ผ่าผี ใบไผ่ กอไผ่
ผ้ ผู้เฒ่า ทอผ้า ผู้มีชื่อ
ผ่ ใผ่ใจ ใจผ่อ มะผ่อ
ผ้ เผ้าผ้า ข้าเผ้า เผ้าที่
ส่ เสื่อผู่ ปูเสื่อ สี่ห้า ไส่ไถ้
ส้ เสื้อผ้า สู้เสื่อ ใส่ไส้ ไส้วัว

ฮ่ ฮ่ะ ฮี่ฮ่ะ ฮี่ฮ่ะ แฮ่แฮ่ะ | ห่ แห่เรือ เธอเห่อ มีเหื่อ
ฮ้ ฮ้าไฮ้ ฮ้อฮี่ฮ่ะ ไฮ้ดูซี้ | ห้ เหี้ยไข่ ใส่เสื้อตา ให้เต้าหู้

บทที่ ๑๒ อ่าน ถ้าอ่านติดคิดอ่านสะกด

ค่ข ค้ข ข่ฉ ข้ฉ ท่ถ พ่ผ พ้ผ พ่ผ พ้ผ ข่ส
ข้ส ฮ่ห ฮ้ห

เหี้ยไข่ที่กอไผ่ พี่ห่อไข่เหี้ยห้าใบไปให้พ่อ พ่อให้พี่ทอผ้าให้พ่อ ซื่อตี้มีผู้เชื่อ เชื่อเถอะซื่อตี้ เช่อมิตีนะ เราเจอะไก่ในถ้ำ ถ้าทำไมมีไก่นะ ขี้ถ้วขี้ให้ทั่ว ถ้วตี้ทั่วมีเสียถ้ว เช้าค่ำคือเวลาเช้าเวลาค่ำ พ่อค้าซื้อโซ่ไปค้าหากำไร เราเผื่อแผ่เขาๆ ก็เผื่อแผ่เรา ตซิพ้าผ่ากอไผ่มีไฟฟ้า ฟ้าก็มีไฟฟ้าค่ะ พี่เชื้อใส่เสื้อสีดำทำนา เขาซื้อเสื้อใส่ ซื้อเสื้อทำอะไรนะ ? เถ้าเกซื้อขี้เถ้าที่ผู้เฒ่าเท่าไร ? ทุ่ๆ ขี้เท่อ, ทุ่คือเท่อแท้ พี่ฉ่าซื้อฉุฉี่พี่แต่ซิพี่ฉ่า เขาเผื่อแผ่เราเพื่อให้เรามีอารีเขา พี่อำเภอละเมอเพ้อ ใช้ตาเฒ่าไปเอาไก่ที่ในถ้ำ

บทที่ ๑๓ สอนอ่านเช่นบทที่ ๑๐

ตัวอักษรต่ำมี ่ ้ คือ ง่ง้ ม่ม้ ว่ว้ ย่ย้ น่น้ ร่ร้ ล่ล้

ตัวอักษรกลางมี ่ ้ คือ ก่ก้ จ่จ้ ด่ด้ ต่ต้ บ่บ้ ป่ป้ อ่อ้

ง่ แง่ โง่ ง่า เง่า ง่า ง่ | ก่ เก่า แก่ ไก่ กี่ กัว เกี่ย ก่อ
ง้ เงื้อ เง้อ ง้า เง้า แง้ ง้อ | ก้ เกื้อ เก้อ แก้ เก้า ก้ ไก้ กู้

ม่ เมื่อ แม่ ไม่ เม่า ไม่ ม่า	จ่ เจ่อ จู่ จ่า จี่ เจ่า จ่อ
ม้ แม้ ไม้ ไม้ เม้า ม้า ม้า	จ้ เจ้อ เจ้า จู้ จี้ จ้า แจ้ ใจ้
ว่ ว่า วี่ วู่ ไว่ เว่อ	ต่ เตื่อ ต่า แต่ ตู่ ต่า ตัว
ว้ ไว้ ว้า เว้า ว้า ไว้	ต้ ตี้ ไต้ ตัว เตี้ย เตื้อ
ย่ เยื่อ เย่อ ยัว แย่ ยู่ ย่อ	ต่ เตี่ย เต่า ไต่ แต่ ตู่ ต่า ต่อ
ย้ เย้า แย้ ย้า ยู้ ไย้ เย้ ย้า	ต้ เตี้ย ไต้ เต้า ตู้ ไต้ เตื้อ
น่ แน่ แน่ะ นี่ เน่า น่า น่ะ	บ่ เบื่อ บ่า บู่ บี่ บ่อ
น้ เนื้อ น้า นี้ น้า แน้ เนื้อ	บ้ เบื้อ เบ้อ เบี้ย บ้า ไบ้ บู้ บี้
ร่ รัว เรื่อ เร่อ ไร่ รี่ แร่	ป่ เป่า ปี่ ปู่ ป่า ไป่
ร้ รัว เรื้อ แร้ รู้ ไร้ ร้า	ป้ เป้า ป้า ป้า ไป้ ป้อ แป้
ล่ เล่า ล่า แล่ ไล่ ล่อ	อ่ เอ่อ อ่า อู่ อ่า อี่ ไอ่ อ่อ
ล้ เล้า ล้า ล้า ไล้ เลื้ย	อ้ เอื้อ ไอ้ เอ้ อี้ แอ้ อ้อ

บทที่ ๑๔ สอนอ่านเช่นบทที่ ๒

ง่ โง่เง่า หัวแง่ ง่างง่า	ก่ ไก่แก่ ผ้าเก่า กี่ตัว ก่อเตา
ง้ เงื้องง่า ชะเง้อ ชะแง้ ของ้อ	ก้ แก้ไข เก้าตัวตะไก้ เขาเกื้อ

ม่ เมื่อไร ไม่ว่า พ่อแม่ พะม่า
ม้ ไม้ไผ่ ไม้ๆมา แม้ตีแท้ๆ
ว่ ว่าตีๆ ว่าอะไร ? ว่าไปซิ
ว้ ไว้ใจ ว่าไว้ ละว้า เว้อว้า
ย่ เยื่อใย ยัวใจ ย่ายี ยู่ยี่
ย้ แย้แย่ ยัวเย้า ใย้เย้ ระย้า
น่ แน่ะแน่ ละน่ะ นี่แน่ะ น่าดู
น้ เนื้อนี่เน่า น้ำท่า น้ำอ่าน้ำใช้
ร่ เร่ไป ไร่นา เรือร่ว ร่อแร่
ร้ รัวไร่ ไร่ที่ รู้ว่าตี รัวไม้ ไผ่
ล่ แล่เนื้อ เล่าว่า ไตล่า ร่ำไร
ล้ ล้ไล้น้อ ไล้เรือ ท่าเล้า ซิล้

จ่ จ่าไท อิจี่ อาจู่ ตาใจ่เจ่า
จ้ จ้าจ เจ้าค่ะ ไก่แจ้ เพ้อเจ้อ
ต่ ต่าว่า มะเดื่อ กะตี่ กุเต่
ต้ ตัวเตี้ย ตีไม่ดี ได้จะ ไม่ดี
ต่ เต่าต่า เตี่ยต่อไก่แต่เมื่อไร
ต้ เตียต้าเต้าหู้ ตู้นี้เตี้ย ใต้เท้า
บ่ เบื่อหู ใส่บ่า บ่อน้ำ สะบู่
บ้ บ้าใบ้ บู้บี้ ตัวเบื้อ ห้าเบี้ย
ป่ เป่าปี่ ป่าไม้ ปู่ย่า เป่าไฟ
ป้ ป้อแป้ ทำเป้า ใจป้ำ ป้ำน้ำ
อ่ ไอ่อ่า อาอ่า น้ำเอ่อ เรือไอ่
อ้ อ้อแอ้ ไอ้เอ้ เขาเอื้อ อ้อ
ไม่เอี้ย

บทที่ ๑๕ สอนเช่นบทที่ ๒

ง่ ก่ | ฆ่า ข้า ค่า ปู่ฆ่าไก่ข้า ปู่ให้ค่าไก่ข้า ข้าฆ่าไก่
ง้ ก้ | ข้า ข้าไม่ได้ค่าไก่ข้า ปู่ให้ค่าไก่ข้า ค่าข่าไม่ให้ข้า

ม่ จ่
ม้ จ้
ว่ ต่
ว้ ต้
ว้ ต้
ย่ ต่
ย้ ต้
น่ บ่
น้ บ้
ร่ ป่
ร้ ป้
ล่ อ่
ล้ อ้

ขี้ ข้า บ้าว่าข้าขี้ข้า ฮะ ข้าไม่ขี้ ไม่ใช่ขี้ข้า ขี้ข้า เวลานี้ไม่มีจะบ้า

เข้ เฆ่ จรเข้ใช่ แน่ะดูซิ ไข่จรเข้ ตะเฆ่ใส่ไม้ไผ่ จะเข้และสี่ซอ มะโหรีมีจะเข้ แน่ะในแม่น้ำนี้มีจรเข้ จรเข้แพ้ตะเฆ่ จะเข้กะสี่ซอ

เล่ห์ เร่ เล่ห์วิ่ง เร่ไป เจ้าเล่ห์ เร่มา

ได้ ไต้ ไฟเผาได้ ได้กะทะ ขี้ได้ ต่ำได้ ร่ำให้ ให้เขา ใบไม้ ตะใบ เรานี้คือไทย

เกศี เกศา ศีรษะ คือ หัว ภูษา คือ ผ้า ภาษาไทย

บทที่ ๖ สอนเช่นบทที่ ๑๒

พี่เขือเขือย่าปู่ว่าดี เขือดีนะพี่เขือ เขือซิก่ะ เขือจ้ะ อ้อ เขามีแก่ใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เรา เราก็มีแก่ใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เขาซิจ้ะ แน่ะแน่ละน่ะ พายุนี้ไม่มีมา อ้อ น้ำก็ไม่มีมาจ้ะ อ้อ นี่เมื่อไรจะรู้ มือไม่ขี้ตาไม่ดูคำที่ อ่าน ฮึ ว่าเพ้อเจ้อไป ไม่รู้นะเขอ แน่ะเขอ เขอรู้ข้าเขาว่าโง่ โง่ไม่ดีนะ ไม่โง่ดีจ้ะ เอาใจใส่รู้ไว รู้ไวไม่โง่ ข้าพเจ้าเอาใจใส่รู้ไวเจ้าค่ะ ข้าพเจ้า คือ ตัวผู้ที่ว่าข้าพเจ้า ปู่กะย่าเอาไก่เตี้ยไก่แจ้มาให้ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็ได้ไข่เหี้ยไข่เต่าเก้าใบ ข้าพเจ้าคือ ปู่กะย่าด่าข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่ดีอะจะบ้า ดูซิจ้ะตัวเดี๋ย

เตีย ตัวไก่เตียก็เตีย เตียจะต่อตู้ ปู่จะเอาไก่แจ้ไปต่อไก่บ้า ไก่บ้าก็ไก่แจ้จ้ะ ย่าเอาเสื้อใส่ไต้เสื่อ ปู่หาเสื้อได้ใต้เสื่อ นี่ใส่ไก่ไม่ใช่ใส่วัว งูเห่าคุ่พ่อๆ

บทที่ ๑๗ สอนอ่านเช่นบทที่ ๒

ตัวอักษรกลางมี ๗ + คือ ๗ + ๗ + ๗ +

จ๋ จู๋จี๋ เจ๊จ๋า อะไรจ๋ะ เจ๋อเจ๊อะ
ต๋ กุเต๋เต๊ะ บ๋าโต๊ะ ไก๋ไก๊ กู๋เต๋
ต๋ ตูต๋ ตูต๋
ต๋ เตียะน่อ ต่อโต๊ะ เนื้อสะเต๊ะ

ป๋ แป๊ะโป๋ รั๊วโป๊ะ ตาโป๊น้าปู๋
ป๋ ป๋าพ่อ กะเป๋า ขาเป๋ ทำป๋อ
อ๋ เอ๊ะเจ๊อ๊ะตาแป๊ะ โอ๋เป๋โอ๋ย่ะ
อ๋ อู๋อี๋จ๊ะเอ๋ แป๊ะอู๋อ๊อออ เอ๋อ

บทที่ ๑๙ สอนอ่านเช่นบทที่ ๑๒

ซี๋ซ๋ะ เจ๊าเป๋ เซ่อเซอะเตะเนื้อสะเต๊ะเตอะโต๊ะ ตาแป๊ะเป๋อไม่เจียะเนื้อสะเต๊ะ เจียะแต่ตีบะบะน่อ ฮ้อน่อ อาบี๋จ๋า ตูบ้าบ๋าซิจ๊ะ ตาโป๋นี่พี่เต๊าจะไปเกาะเต๋าเมื่อไรจ๋ะ ? เอ๊ะนี่ผู้ใดน่ะมาเอาเสารั๊วโป๊ะ ตาแป๊ะโป๋ไป เมื่อตะกี้นี้ปู๋กะบ๋ามาทีนี่ แน่ะอาเก๊าใส่เกี๊ยะตีเล่าไก๊ไก๊จ๊ะเจ๊จ๋า เอ๊ะ อ๊ะ โอ๋ ผู้ใดผ่าไม้ไผ่บ๋าบ๋าสี่ห้าลำ ? เหี่ยใช่เก๊าใส่เห่าเหี้ยไม่ใช่ เจ๊าส๋วกั๊วค๋าตะกั๊วกี่บี๋จ๊ะ ? แป๊ะเต๋อบ๋าเป๋อ หา กะเป๋า น้าจุ๊จ๋าแน่ะเต๋าไซ่ไว้ใต้กอไผ่ไปเจียะซิจ๊ะ ฮ้อเจียะน่อ เก๊าบ๋าเขาฆ่าเก๊า ถ้าไม่ฆ่าเก๊าบ๋าเลียะซี้น่อ

ค่อ ค้อ ข่อ ข้อ, ง่อ ง้อ ก่อ ก้อ, ก๊อก๋อ

(ตัวอักษร ห นำ ตัวอักษร นำ ตัวอักษรกล้ำไม่มี ' ๊ ' และมี ' ๊ ' ต่อไปนี้ ให้ใช้ฉะเพาะแบบแรกเรียนชุดนี้)

บทที่ ๒๐ สอนเช่นบทที่ ๑๐

ตัวอักษร ห นำ คือ หง หม หว หย หน หร หล

ตัวอักษร นำ คือ สง สม สว สย สน สร สล ขย ขม ถล ชล ทว ฯ

หง หงี หงา หงำ เหงา แหง
หม หมา หมู หมุ หมี ไหม เหมา
หม เหมาะ แหมะ แหม หมอ
หว หวี ไหว หวะ เหวอะ แหวะ
หย เหยาะ แหยะ เหย หยี หยา
หย หยำ เหยา เหยอ แหยะ
หน เหนือ หนี ไหน หนา เหนา
หน หนำ แหนะ แหน เหนาะ
หน หนุ เหนอะ หนะ หนอ
หร หรี หรือ หรู หรา หรี
หล เหลือ เหลา หลำ ไหล หลา
หล โหล เหลาะ แหละ หละ
หล หลี เหล หลอ เหลอะ
หร หรัว หริ หิริ หระ

สง สงา สงะ เสงาะ
สม เสมอ สมี แสม สมุ สมา สมอ
สว ไสว สวะ สวา สวี สวี
สย แสยะ สยะ สยา สยิ สยี
สน โสน เสนอ เสนาะ ไสน
สล สลา เสลา ไสล สละ ฉลุ
ขม เขมา แขม ขมี ขมะ ขมุ
ขย แขยะ ขยะ เขยอะ ขยิ แสยะ
ถล ไถล ถลา ถลำ เถล
สร สระ สริ สิริ สำริ อริ ศริ
ขณ ขณะ คนุ ทนุ อนุ คณะ
ชร ชรา ชลา ทวี ทวา ชนุ มณี
- ชฎา คดี สติ ชรา พยุห์
- ขยา ขยำ ขมุ ขมี ขยุ

บทที่ ๒๑ สอนอ่านเช่นบทที่ ๒

หง ตาหงิ่เมาหงำเหงา เหงาหรือ
หงิ่ หงำซิหงิ่ หม หมาดุหมีก็ดุ
หมุดุไหมหมอ? เหมาทำ ฮอาชา
แหมะ เหมาะดี ไหมดำ หว หวี
เกศา ไหวดี ใจหวำ แหวะผ่า
หวะเหวอะ หย เหยาๆ ยาหยี
เอาน้ำเหยาะ หน หนูหนี เรือ
เหนือ ไปไหน หนีไป อิเหนา
เหนอะหนะ ไม้หนา มีหนำ แนะ
แหน เหนาะๆ หร หรี หรือ
หรูหราดีหรือ หล เหลาะแหละ
เหละหละ น้ำไหล เหลือหรือ หรือ
ไม่เหลือ ไหหลำ อาหลี ตาโหล
หรูหราหรือ หมอหลอ เหลาไม้
เกาเหลาเหลือ หรือไม่เหลือ

สม เสมอไหน ไม้แสม ใบสมี
สมอไทย สมาธิ ปีฉลู สมุห
สมุห์ สมุหเทศา สว สวะมีขยะ
ใบไสว สวามิ สน เสนาะดี นำ
เสนอ ใบโสนไหว จะทำไฉน
สร สระ เอ เอ เย สล สละ
ละ นี่เสลา ใบสลา ถล ไถล
เถล ขากลำ เซถลา ขย ขยำ
ใบโสน แขยะแขยะไป ฉน ไฉน
ไม่จำ จะทำไฉน ฉวีสีไสดี ทว
ยา ทวาราวดี ใส่ขฏา ใจผวา ผวา
หนีหมา เผยอตัว อนุสภา เต่า
ตนุ อนุชา มีอริ มีหิริ สิริดี
สิริดี ดำริในใจ สติดี ขลา
คือน้ำ ชราแก่ มีคดี

บทที่ ๒๒ สอนอ่านเช่นบทที่ ๑๒

ตาหงิ่เมาหงำเหงาๆ หรือหงิ่
ไหหลำทำเกาเหลาดีหรือ ? เกา

ขลาไหลพาสวะไปณทะเล แน่ะ
ในสวะมีขยะ ขยะที่สวะก็มีนะ

เหลาเหลือหรือๆ ไม่เหลือ จะ
ไหหลำ? ตาตาหลีโหลโบ๋ ดูหรู
หราดีหรือหมอหลอ? หนูเหลือทำ
กิริยาเหลาะแหละดีละหรือ หนู
เหลือ, เรือเหนือ ไปไหนหรือหนี?
ไหว หวีเกศา ดูไหวแหว อะไร
หวา ไหวไม่หวีละหวา แน่ะๆ
หนูๆ ดูหนูซิหนู ไหนๆหนูๆ
ไปไหน หนูจะดูหนู แน่ะหนูมา
ละหนู ไหนๆแน่ะๆ หนูไต่เรือ
เหนือ ดูซิหนู หมอ แวะมาแหวะ
ตัวหมี จาเอาดีหมี หมาดูหมอ
หมอไม่มีไม้ดีหมา หมอผวาหนี
หมามาปะทะหมู หมูหนีหมอ อ้อ
แม่จ๋า หมูแพ้หมอ หมอแพ้หมา
อ้อๆ หมาชะนะหมอ หมอชะนะ
หมู น่ะจ๋ะ แน่ะๆ หนูดูซิ หนู หัว
ปูไม่มีจ้ะ

อาสิ น้าสิ แกมีฉวีสีใสดีน่ะจ๋ะ
แม่ฉวีจ๋า มีหิริ มีสิริดี มีอริไม่
ดีจ้ะ เราไม่มีอริละ ตาชราเช
ถลาขาถลำ ศีรษะคะมำตำพสุธา
ชลาไหลเลอะศีรษะ เราแลดูใบสมี
แสมสมอไหว ดูใบไสว สมอไทย
สมอดึง ดีหมี ทำยาดี ไหมจ๋ะ หมอ
แน่ะหนูคำนำเสนอนี้เสนาะดีน่ะ นี่
หนูจะทำไฉนจะเจอะเต่าตนุ น่ะ น้า
จ๋า? อ้อเต่าตนุมีณทะเลไปดูซิจ้ะ
หนู แน่ะๆ หนูตานามีขนูดูขนูซิ
หนู หนูเผยอตัว ป้าว่ามัวเผยอ
ช้า ตาเปอขาเปลือไม้เท้าแขยะ
แขยะไป แน่ะหนูครูแนะแหน ดู
น่ะหนู จำน่ะหนู ดีน่ะครูแนะ

บทที่ ๒๓ สอนอ่านเช่นบทที่ ๑๐

ตัวอักษรกลำมี ๑๐ คือ ขว กว ขว ขร ขล ผล สร คว คร คล พร พล ฟร ทร กว กร กล. ตร ปร ปล บร

คว แคว ควี คว่า ควา	กร กระ กรุ ไกร เกราะ กร่ำ
คร ครัว ไคร เครา เคราะ	กล เกลือ เกลอ ไกล กลัว
คล เคลีย คลี่ เคลา คล่ำ	ตร ตรี ตริ ตรุ ไตร ตรา แตร
พล เพลีย พลู ไพล พลี	ปร ประ ปรา ปรี ไปร โปร
พร แพร เพราะ ไพร พระ	ปล เปลา ปลา เปล แปล ปลี
ทร ทรี เทรา ไทร ฟรี	บร เบรา บรา บรู บร่ำ
ขว ขวา เขว แขวะ ขวะ	ปล เปลาะ เปลอะ ปรุ
ขร ขระ ขรุ แขระ เขราะ	กว กวา ไกว กวะ กวี
ขล เขลา ขลา ขลี ขลู	ผล ผละ ผลัวะ ผลิ สระ

บทที่ ๒๔ สอนอ่านเช่นบทที่ ๒

แคว แควเหนือ แควไหน? แควอะไร? มีกี่แคว่ะ? ไกว ไกวเปล ไครไกว่ะ พี่ไกว่ะ พี่กวาจ่าไกวเบา ๆ น่ะจ่ะ แขวะ แขวะผ่า เขาแขวะเรา ทำเขวไป มือขวาคือมือไหนจ่ะ ?

เคราะห์ เคราะห์ดี อนุเคราะห์ พิเคราะห์ ครุคลำเครา ใครทำครัว ครุใส่น้ำ คลาไคล คลอเคลีย ดีคลี เครื่องเถา พระสมุห์ บ่าไพร เสนาะเพราะดี เพราะฉะนี้ ใบกะเพรา ผ้าแพร ใบพลู ใบไพล เรา เพลีย ผ้าเพลาะ พระเผยอตัว พระเพลา พลุตะไล กระทำ ประดู ใบไกร กรุไป กลัวเสือ ไปไกล นาเกลือ เกลอค้าเกลือ เหลา เกลา พระแกล ตรีตรา ไมตรี เป่าแตร ตีตรา ปราณี ไปรษณีย์ ทะลุปรุ หัวเปราะ เปรอะเลอะ ปลาหมอ ค่าแป้ง ไม้เปลา หัวปลี ใบปรุ ขรุขระ พระขรัวตา โง่เขลา เผลอไป ใจเผลอ ผละหนี ใบมะดีผลี แผลผี ผลัวะผละ สระน้ำ บ่อสระ ไทรบุรี ใบไทร ใจ ผวา เผยอพระแกล เมื่อขณะครุแน่ะ คณะพระสมุห์ คณะพระครุ ดีปลี ปรีดา ในไพรมีไพล

บทที่ ๒๕ สอนเช่นบทที่ ๑๒

ปู่ขราสดีเผลอเสมอ เขามีแผลใช่ยาดีไม่มีแผล หมอผวาผละหนี หมา ใครหนอไกวเปลหนูครุคะ ? พระเผยอพระแกลแลดูเขาเป่าแตร เกลอจ่าเกลอแคว่เหนือไม่มีเกลือหรือเกลอ ? ไหน ๆ แคว่เหนือครุคะ ? หนูจะไปดูแคว่เหนือน่ะคะ จ้ะไปเถอะจ้ะ ไปแคว่เหนือเสือเลี้ยะจ้ะ โอ๊ ครุคะหนูไม่ไปค่ะ ห๊ ไปซิซี้ เถาพลูคือเครื่องพลู น้าจุ๊ไปดูพลุตะไล ไกล เขากรุไปดูตัวกระทิใต้สวะ ขลาไหลเปรอะเลอะเทอะพสุธา ใบ ไทรใบไกรใบไพลนี้มีในไพร พี่กลัวหมาผวาผละหนีหมามาหาแม่ เรา

เผยอตัวได้แต่ไม่เผยอ ถ้าเขออนุเคราะห์เขา ๆ ก็อนุเคราะห์เขอ ขณะ
เมื่อครูแนะแหนดูนะหนู ๆ ลำนะ นี่คณะพระครูหรือคณะพระสมุห์จะ
ใครไกวเปลไกวเขวไปไกวไม่ดี ? เขาจะแขวะผ่าหรือจะแขวะเรานะ ?

หงอ หมอ สงอ สมอ ขวอ ควอ กวอ ครอ ปรอ พลอ

บทที่ ๒๖ สอนเช่นบทที่ ๒

ตัวอักษร ห นำ คือ หง หม หว หย หน หร หล

ตัวอักษร นำ คือ สง สม สว สย สน สร สล ถล ขย

ตัวอักษรกล้ำ คือ ขว คว กว ขร ขล สร คร คล พร

พล ทร ฟร กร กล ตร ปร ปล บร

บทที่ ๒๗ อ่านคัดเขียน

อักษรผะสมสระ	อักษร ห นำ	อักษร นำ	อักษร กล้ำ	อักษรผะสมสระ	อักษร ห นำ	อักษร นำ	อักษร กล้ำ
ร	หร	สร	สร	ว	หว	ฉว	คล
ระ	หระ	สระ	สระ	วิ	หวิ	ฉวิ	คลิ
ริ	หริ	สริ	ตริ	วะ	หวะ	สวะ	ขวะ
รา	หรา	ถลา	ขลา	แวะ	แหวะ	แสวะ	แกระ

อักษรผะสมสระ	อักษรห นำ	อักษรนำ	อักษรกล้ำ	อักษรผะสมสระ	อักษรห นำ	อักษรนำ	อักษรกล้ำ
รี	หรี	ถรี	ครี	แว	แหว	แสว	แปล
ล	หล	ถล	ปล	ย	หย	ขย	ปร
ลา	หลา	ถลา	ปลา	ยา	หยา	ข้ยา	ปรา
เลา	เหลา	เฉลา	เทรา	ยำ	หยำ	ขยำ	กรำ
ไล	ไหล	ไถล	ไทร	ยะ	หยะ	ขยะ	ประ
ลำ	หลำ	ถลำ	คลำ	เยะ	เหยะ	เขยะ	เขวะ
เล	เหล	เถล	เขว	เยา	เหยา	เขยา	เปลา
ลิ	หลิ	ตลิ	ผลิ	เย	เหย	เขย	เขว
เรือ	เหลือ	เถลือ	เคลือ	เยาะ	เหยาะ	เขยาะ	เกราะ
ลี	หลี	ขมี	ฟรี	เยอ	เหยอ	เผยอ	เกลอ
ลู	หลู	ฉลู	ปลู	เยอะ	เหยอะ	เขยอะ	เปรอะ
ละ	หละ	สละ	ผละ	ยิ	หยิ	ขยิ	ผลิ
น	หน	สน	ปร	ยุ	หยุ	ขยุ	ปรุ
ไน	ไหน	ไสน	ไปร	วา	หวา	ผวา	ตรา

อักษรผะสมสระ	อักษรห นำ	อักษรนำ	อักษรกล้ำ	อักษรผะสมสระ	อักษรห นำ	อักษรนำ	อักษรกล้ำ
เนาะ	เหนาะ	เสนาะ	เพราะ	วำ	หวำ	สวำ	พร้ำ
ใน	ไหน	ไฉน	ไกว	ม	หม	สม	ตร
เนอ	เหนอ	เสนอ	เผลอ	มึ	หมึ	สมึ	ตรึ
นุ	หนุ	—	ตรุ	เมา	เหมา	เขมา	เพรา
นุ	หนุ	ตนุ	ครุ	แม	แหม	แสม	แกล
แน	แหน	แขน	แคว	มุ	หมุ	สมุ	พลุ
เนื	เหนื	เสนื	เกลื	เมอ	เหมอ	เสมอ	เปรอ
นึ	หนึ	สนึ	ตรึ	มอ	หมอ	สมอ	พลอ
นา	หนา	สนา	กวา	มู	หมู	-	ครู
เนา	เหนา	เสนา	เครา	แมะ	แหมะ	แขมะ	แผละ
นะ	หนะ	สนะ	พระ	มา	หมา	-	ขวา
เวอะ	เหวอะ	เสวอะ	เขวอะ	เมาะ	เหมาะ	เสมาะ	เคราะห์
ไว	ไหว	ไสว	ไขว	มัว	หมัว	ขมัว	ขรัว

บทที่ ๒๘ สอนอ่านเช่นบทที่ ๑๐

ตัวอักษร ห นำ มี ่ ้ คือ หง่ — หม่ หม้ หว่ หว้ หย่

หญ้ หน่ หน้ หร่ หล่ หล้

ตัวอักษร นำ มี ่ ้ คือ สง่ ขม่ ขม้ ขย่ ขย้ สน่

หง่ เหงื่อ หง่า เหง่อ	หน่ แหน่ หน่า หน่อ
หม่ เหม่อ เหม่า หมู่ ใหม่	หน้ หน้า หนี้
หม่ หมี่ เหม่ แหม่ หม่า	หร่ หรี่ เหร่อ เหรี่ย
หม้ ไหม้ หม้อ	หล่ เหล่ เหล่า ไหล่
หว่ เหว่า หว่า หวี่ ไหว่	หล้ เหล้า หล้า
หว้ ไหว้ หว้า ไหว้	หญ่ ใหญ่ เหย่า เหยื่อ เหย่อ
หย่ เหยื่อ แหย่ หยู่ หย่า	หญ้ หญ้า สน่ เสน่ห์
สง่ สง่า แขม่ ขม่ เขม่า	ขม้ ขม้า ขย่ เขย่า ขย้
	ขย้า ขยี้

บทที่ ๒๙ สอนอ่านเช่นบทที่ ๑

หว้ ไหว้ ไหว้พระ ไหว้พ่อแม่ ไหว้ครู ไหว้เจ้า ไหว้เทวดา

หย่ หย่า หย่าดู หย่าด่า หย่าว่า หย่าตี ว่าก็ว่าตีๆ ก่ะ ครูก่ะ

หม่ เหม่อ มัวเหม่อ แน่ะหนูเหม่อ หย่าเหม่อจ๊ะ หม่ ใหม่ ใหม่เก่า หมู่นี้ กะทะหมี้ หม้ หม้อไห ไฟไหม้ หว่ เหว่า ดูเหว่า กาเหว่า หย่ เหยื่อปลา ปลาหาเหยื่อ หยู่ที่ไหน หย่าเย้าแหย่ หญ้ หญ้าคา หญ้าไทร กอหญ้า หญ่ ใหญ่ ใหญ่โต ผู้ใหญ่ หน่ หน่อไม้ เท้า มีหน่อ หน่อเนื้อ ใบสะระแหน่ หน้ หน้าตา มีหนี้ ใช้หนี้ หร่ หรี่ บุหรี่ ยาบุหรี่ หล่ เหล่ ดาเหล่ บ่าไหล่ หล่อพระ กะหล่ำปลี เหล่านี้ หล้ เหล้า เมาเหล้า เล่าไปซิ เล่าว่า สุรา แปลว่าเหล้า หง่ เหงื่อ น้ำเหงื่อ เหงื่อไหล เหงื่อไคล ส่ง ส่ง่า ส่งราศี ส่งาดี มีส่งา ขม่ เขม่า เขม่าสีดำ ขม้ ขม้า หมาขม้าไข่เน่า ขย่ เขย่า เอามือเขย่าไม้ ม้าขี่เขย่า ขย้ ขย้า หมาขย้าขาหวะ ขยี้ ขยี้ตา หย่าขยี้ ส่น เส่นห์ น้ำเส่นห์ ซื้อเส่นห์ ทำเส่นห์

บทที่ ๓๐ สอนอ่านเช่นบทที่ ๑๒

น้ำเส่นห์จ๋า น้ำเหงื่อมีเกลือ หรือน้ำเหงื่อคือน้ำเกลือจ๊ะ? ผ้าไหมใหม่ๆ มีไหมเม่จ๋า? แม่จ๋า หมู่นี้หนูมัวเหม่อไม่อ่าน หนูจ๋าไม่ได้ หนูรู้ข้า แม่ต่อว่ารู้ซิจ๊ะ แน่ละน่ะ ไฟไม่ไหม้น้ำหนูจ๋าได้ เขาว่าในไพรมีไม้หว่าใหญ่ หนูจ๋า เจอะพระไหว้พระ หย่าผละน่ะจ๊ะ หนูหยู่ที่นี่พี่หยู่ที่ไหนจ๊ะ หย่าแหย่แย้ๆ จะแย่จ๊ะ นี่พี่มาที่นี่จะมาใช้หนี้น้ำหรือ? ใช้หนี้ก็เอามานี่ซิจ๊ะ หน้า น่า หน้าตา น่ากลัว น่าหัวเราะ ปีหน้า หน้านี้เขาว่าจะมีอหิวาต์ หายาไว้น่ะ

อยู่ อย่า อ่านว่า หยู่ หย่า

อมร คือ อะมะระ อมรแมแม่แม้แม่ฉิ่ ส่งาส่งา ส่ะง่ามิราคี โอ๊ น้ำหมาขย้ำขาข้าเข้าแผด หวะเหวอะใหญ่ บุหรี่ลี่โหลอยู่ในโหล แม่แท้จ้ะ โหลใบนี้ใส่บุหรี่ได้ลี่โหล น้าเส่นห์แกว่าพะม่าก่อเรือชะล่ามาที่ท่าแสม เฮ้พะม่า อย่าเอาไม้แสมแม่ข้าใส่เรือชะล่าพะม่าซิน่ะ ม้าตัวนี้ขี่เขย่าเขาไม่ขี่ เฮ้เราจะขี่ ขี่ละม้า เขย่าซิม้า เฮ้ม้าไม่เขย่าเราไม่ขี่ ไป๊

บทที่ ๓๑ สอนอ่านเช่นบทที่ ๒

หน้าตา น่าดู ใช้หนี้ ที่นี่ ไม่ดีจ้ะ ไฟไหม้ได้ ได้กะทะ เก้าเก แก่เฒ่า ผู้เฒ่า ขี้เก้า เท่าไร รู้เท่า ก้าเขอจะไปไหน ที่ท่าน้ำ ทำท่าเหาะ เขาว่า ไม้หว้า บุ๋ย่า หญ้าไทร กอหญ้า ก ข เมาเหล้า เล่าว่า ในใต้หล้า ล่าหนีมา

บทที่ ๓๒ สอนอ่านเช่นบทที่ ๓

หนูเหล่ตาเหล่ ก่อเรือชะล่าไปซื้อยาบุหรี่ที่หนูหล่อ หนูหล่อให้หนูเหล่เร่หัวเรือชะล่าเข้ามาหาหนูหล่อ หนูหล่อให้บุหรี่หนูเหล่ หนูเหล่ให้ค่าบุหรี่หนูหล่อ หนูหล่อล้อหนูเหล่ว่า "ตาเหล่ เจ้าเล่ห์ เล เหล่ เหล เล่ เล้" หนูเหล่ไม่ล้อหนูหล่อ หนูเหล่เขี่ยขี้บุหรี่ ขี้บุหรี่เข้าตาเหล่ หนูเหล่ละบุหรี่เอามือขยี้ตาเหล่ •

หนูหล่อว่า "หนูเหล่จ๋า อะไรเข้าตา? อย่าขยี้ซิจ้ะ หนูเหล่จ๋าเผยอตาเหล่เช่น้ำ และแลไปแดมา ขี้บุหรี่ในตาเหล่ก็จะไหลไปกะน้ำจ้ะ"

หนูเหล่เชื่อหนูหล่อ ก็เผยอตาเหล่แช่น้ำ และแลไปแลมาในน้ำ ขี้บุหรี่ก็ไหลไปกะน้ำ เมื่อขี้บุหรี่ไม่มีในตาเหล่ หนูเหล่ก็ดีใจ

หนูเหล่ละบุหรี่ให้หนูหล่อ หนูหล่อก็เอาค่าบุหรี่ให้หนูเหล่ หนูเหล่ว่าจะละบุหรี่ ไม่ซื้อบุหรี่ต่อไป

หนูหล่อว่า "หนูเหล่ละบุหรี่ได้ดีนะจ๊ะ ไม่เสียค่าซื้อยาบุหรี่จ๊ะ และขี้บุหรี่ก็ไม่รีเข้าตาเหล่นะจ๊ะ

บทที่ ๓๓ สอนอ่านเช่นบทที่ ๑๐

ตัวอักษรต่ำกล้ำ ๆ คือ คว่ คว้ คร่ คร้ คล่ คล้ พร่ พร้ พล่ พล้

ตัวอักษรสูงกล้ำ ๆ คือ ขว่ ขว้ ขล่ ผล่ ศร้

ตัวอักษรกลางกล้ำ ๆ คือ กว่ กว้ กร่ กร้ กล่ กล้ ปร่ ปร้ ปล่ ปล้

คว่ คว่า คว่า คว่ เคว่า	ขว่ ไขว่ ขว่ ขวู่ ขว่า
คว้ คว้า คว้า คว้ ไคว้	ขว้ ไขว้ ขว้า ขวู้
คร่ แคร่ ไคร่ ครู่ คร่า คร่า	ขล่ ขลู่ ขลี่ ขล่อ
คร้ ไคร้ คร้า คร้า ครั้ว คร้อ	ผล่ ไผล่ เผล่ ผลู่
คล่ คล่า ไคล่ คลี่ โคล่	ศร้ เศร้า เศร้า

คล้ คล้า ไคล้ เคล้า คล้ำ
พร่ แพร่ ไพร่ พร่ำ เพรื่อ
พร้ พร้า พร้ำ พร้อ ไพร้
พล่ ไพล่ พล่า เพล่ เพล่า
พล้ พล้า พล้ำ ไพล้ เพล้
คว่ คว่า คว่ำ คว่ำ เคว่อ
คว้ คว้า เคว้อ เคว้า คว้อ
พร่ พร่ำ เพร่า แพร่ ไพร่
พล้ พร้ำ พร้า พร้อ
พล่ เพล่ ไพล่ พล่า ไพล่

กว่ กว่า ไกว่ กว่ำ กว่า
กว้ กว้า เกว้า กว้ำ กว้า
กร่ เกร่ กรู กร่า กร่อ
กร้ กร้า กรู้ กร้ำ กร้อ
กล่ เกลี่ย กล่ำ ไกล่ กลี่
กล้ กล้า เกล้า ไกล้ กล้า
ปร่ ปร่า เปร่ ไปร่ ปร่ำ ปร่อ
ปร้ ปร้า แปร้ ปร้อ
ปล่ เปล่า ไปล่ ปล่ำ ปล่า
ปล้ เปล้า แปล้ ปล้ำ เปลี้ย

บทที่ ๓๔ สอนอ่านเช่นบทที่ ๒

คว่ คว่าหน้า คว่าหม้อ คว่ามือ
คว้ คว้าไขว่ คว้าอะไร ?
คร่ คร่าคร่าไม้แคร่ ไม่ใครทำ
คร้ คร้อ ไม้ตะคร้อ กอตะไคร้
คล่ คลี่ผ้า อย่าคลี่ คร่าไป

ขว่ ไขว่ มือไขว่ คว้าไขว่
ขว้ ไขว้ ไขว้เขว มือไขว้
ขล่ ขลู่ ใบขลู่
ผล่ ไผล่หัว หัวไผล่ ตำไผล่
ศร้ เศร้า เศร้าใจ หน้าเศร้า

คล้ เคล้าปลาร้า หัวคล้า | กว่ กว่านี้ ดีกว่า ใหญ่กว่า
พร่ ไพร่ผู้ดี แพร่ไป สะเพร่า | กว้ กว้า กว้ำ เกว้อ
พร้ พร้าไต้ กำพร้า ใบกะพร้อ | ตร่ เตร่ไป เตร่มา เช้าตรู่
พล่ พล่าเนื้อ พล่าปลา | กร้ กร้า ตะกร้า ตะกร้อ
พล้ ไพล้เพล้ พลุ้ พร้า | กล่ เกลี่ยไกล่ กลี่ยา มะกล่ำ
พร่ พร่ำเพรื่อ ไพร่ไพล่หนีไป | กล้ กล้า ใจกล้า อยู่ใกล้
ตร่ เก่าตร่ำตร่า ไม้แตร่ผุ | ปล่ เปล่า เปล่าจะ น้ำไปล่
คล้ เคล้าเกลือ เคล้าเคลี่ย | พล้ เปล้าใหญ่ เขาปล้ำเรา

บทที่ ๓๕ สอนอ่านเช่นบทที่ ๑๑

คว่ ขว่ | ฝาละมีนี้คว่ำหน้าอยู่เสมอ น้ำคว่ำไขว่คว้าอะไรจะ
คว้ ขว้ | คว้าได้หรือเปล่าจะ ไม้แตรนี้เก่าตร่ำตร่าไม่น่าใช้ เขา
ตร่ ขล่ | ว่าไม้หว้าใหญ่กว่าไม้ตะกร้อ หนูกลี่ผ้า บ้าว่าอย่ากลี่
ตร้ ศร้ | หนูก็ไม่กลี่ ย่าเคล้าปลาร้าเคล้าไปเคล้ามา เคล้าไม่ใช่
คล่ ผล่ | ขยำ ไพร่ไพล่หนีผู้ดีไป พี่เปล้าจำพี่เปล้าพล่าเนื้อพล่า
คล้ กล้ | ปลาใส่อะไรจะ ? พี่กล่ำเอาใบมะกล่ำไปทำยาหรือจะพี่
พร่ กร่ | กล่ำ หนูกำพร้าแม่มาแต่เยาว์ ย่าอยู่ใกล้ป่าหญ้าน่ากลัว
พร้ กร้ | งูจะ เฉลี่ยเกลี่ยไกล่ให้เสมอ เฉลี่ยให้ได้ทั่ว หน้าแม่

พล่ ปล่ | ฉวีเศร้าเพราะเศร้าใจ โผล่เขาดำน้ำ ดำโผล่ ดำโผล่
พล้ ปล้ | ไม่โผล่ซี กล้า นี่ ก กะ ล กล้าหนูจำได้ กล้า กร้า

เขากล้าเอางูใหญ่ใส่ตะกร้า น้าใครจะใครได้ตะใครน้ำทำยา นี่กลิ่นใส่บุหรี่หรือกลิ่นใส่พลูจ๊ะ ? น้าเส่นห์เตร่ไปเตร่มาไม่ใครอยู่ น้าเส่นห์เตะตะกร้อดี มีผู้หาเตะตะกร้อเสมอ เกล้าเกศา เกล้าคือหัว เกศาอะไรจ๊ะ ? น้าเส่นห์จ๊า ? เราอยู่เปล่าๆ หาใบเปล้าทำยา ดีกว่าอยู่เปล่าๆ น่ะ ใจเราไม่กล้าไปไหนใกล้ๆ ก็กลัวน่ะจ๊ะ

บทที่ ๓๖ อ่าน, ร้องรำสุดายง

ใฉนใจไม่จำคำว่า เกลไกลไปไหนไม่ใครมา ดูชาๆ รู้ช้ากว่าใครๆ หนีหนีนี่ก็เวลามาเจอะ เกอะๆ จะรู้เท่าเขาที่ไหน ซี้ ซ่ะ ซะ เขลาไม่เข้าใจ รู้ไวๆ รู้ดีมีราคา รู้ช้าเขาพาโลว่าโง่เขลา มาจำเอาตำราครูจะหนูจำ อย่ามัวเซาเย้าแหย่ซิแลมา นี่ตำราครูให้ใส่ใจจำ ไม่ดูแลเอาใจใส่ไม่รู้ มัวเหม่ออยู่จำไม่ได้ไม่ขำ ถ้าหนูไหนดีแท้ดูแลจา เชื่อคำครูหนูรู้ไวดี เวลาไหนเปล่าอยู่ดูตำรา รู้ตำราละหรูชูฉวี ได้ข้อรู้ไว้เอื้อเกื้อชีวี ครูปรานีแนะให้จำไว้เชอ รู้อะไรก็ไม่สู้รู้ตำรา หนูมาหาไว้ให้ได้เสมอ ข้อรู้แยะดีเยอะเชื่อเถอะเชอ อย่าละเมอว่าพ่อแม่ดูแลเรา พ่อแม่แก่แม้ตัวชั่วเขว จะโซเซไปง้อขอเขาไม่มีใครให้แน่แย่นะเจ้า แม้ตัวเราหาได้แน่ดีแท้เชอ

บทที่ ๓๗ สอนอ่านเช่นบทที่ ๑๐

ตัวอักษรกลางกล้ำมี ๗ + คือ กว๊ กว๋ กร๊ กร๋ กล๊ กล๋
ปร๊ ปร๋ ปล๊ ปล๋

กว๊ กว๊า กว๊ กว๊า ไกว๊	กล๋ เกล๋า กลั๋ว เกลี๋ย เกลื๋อ
กว๋ กว๋า กวี๋ ไกว๋ เกว๋า	ปร๊ ปรู๊ ไปร๊ ปร๊า แปร๊
กร๊ กรู๊ ไกร๊ กร๊ะ	ปร๋ ไปร๋ ปร๋า แปร๋ ปรู๋ ปร๋อ
กร๋ ไกร๋ เกร๋ กร๋า กร๋อ	ปล๊ ไปล๊ ไปล๊ะ เปล๊อะ
กล๊ กล๊า เกล๊อะ เกล๊าะ	ปล๋ เปล๋า ปลี๋ แปล๋ ปล๋อ

บทที่ ๓๘ สอนอ่านเช่นบทที่ ๑๒

น้าเส่นห์แกเล่าว่า เมื่อพ่อตุ๊ได้กะแม่โต๊ะใหม่ๆน่ะจ้ะ พ่อตุ๊จะทำไป๊ะกะตาแป๊ะ แม่โต๊ะไม่ให้พ่อตุ๊ทำไป๊ะ พ่อตุ๊จะค้าเนื้อสะเต๊ะ แม่โต๊ะว่า "ค้าเนื้อสะเต๊ะก็ไม่มีกำไรเท่าไรน่ะจ้ะตุ๊" พ่อตุ๊ว่า "เอ๊ โต๊ะจะให้ตุ๊ทำอะไร? ตุ๊ไม่ได้ทำอะไร ตุ๊อยู่เปล่าๆ ไม่ได้ ไม่มีอะไรจะเจียะ" แม่โต๊ะว่า "ทำนามีกำไรดีจ้ะตุ๊" พ่อตุ๊ว่า "ทำนามีกำไรดีก็ทำนาเถอะน่ะจ้ะโต๊ะ" แม่โต๊ะว่า "จ้ะตุ๊" พ่อตุ๊ก็พาแม่โต๊ะไปอยู่ที่นา พอ ฝน มีมา นามีน้ำ พ่อตุ๊กะแม่โต๊ะก็ไปหาปลาในนามาทำปลาร้าไว้เจียะ

น้าเล่นห์แกเล่าต่อไปว่า พ่อตุ๊กะแม่โต๊ะแกมีมานะ ไถนาทำนาไม่ใคร่มีเวลาจะเปล่า และฉะเพาะในสี่ห้าปีนี้น้ำดี คือน้ำมีแต่หัวปีไป น้ำในนาพอเหมาะแก่ที่จะไถจะทำเสมอ เนื้อนาก็ดี นาก็ใหม่ดี เพราะฉะนี้แหละจ้ะ พ่อตุ๊กะแม่โต๊ะทำนาได้แยะ อุ๊ได้กำไรเยอะ

บทที่ ๓๙ อ่าน

จรเข้	อ่านว่า	จอระเข้	บุรพา	อ่านว่า	บุระพา
หรดี	„	หอระดี	เขาวน	„	เขาวะนะ
อรทัย	„	ออระไท	พยุห	„	พะยุหะ
อมร	„	อะมะระ	สมุห	„	สะหมุหะ
มรณา	„	มอระนา	เสนาบดี	„	เสนาบอดี
จรณี	„	ทอระนี	อาคเณย์	„	อาคะเน

อมร อ่านว่า อะมะระ, อะมอน แปลว่าเทวดา

บทรวมที่ ๑ อ่านคัดเขียน

พยัญชนะ ๔๔ ตัว คือ ก ข ฃ ค ฅ ง จ ฉ ช ซ ฌ ญ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ณ ด ต ถ ท ธ น บ ป ผ ฝ พ ฟ ภ ม ย ร ล ว ศ ษ ส ห ฬ อ ฮ

ั า ิ ี ึ ื ุ ู

จะ ตา บิ ดี หึ มื ดุ ปู

ชะ	ยา	ชิ	มี	ฮึ	คึ	จุ	ดู
สะ	ขา	หิ	ผี	ทึ	ถึ	ธุ	ถู

เ ะ	เ	แ ะ	แ	โ ะ	โ	เ าะ	อ	ว ะ	ว
เตะ	เท	แพะ	แล	โละ	โด	เหาะ	ขอ	ยัวะ	มัว
เละ	เซ	แกะ	แพ	โผะ	โถ	เงาะ	คอ	ฉัวะ	หัว
เหะ	เข	แผ่ะ	แส	โพะ	โท	เจาะ	ปอ	ฮัวะ	ตัว

เ ียะ	เ ีย	เ อะ	เ อ	เ อะ	เ อ	ไ ใ	เ า	ำ
เลียะ	เบีย	เหือะ	เรือ	เจอะ	เธอ	ใจ	เรา	จำ
เฮียะ	เสีย	เฮือะ	เสือ	เชอะ	เลอ	ไป	เขา	ยำ
เผียะ	เลีย	เคือะ	เจือ	เถอะ	เยอ	ไห	เงา	ขำ

บทรวมที่ ๒ อ่านคัดเขียน

ตัวอักษร ห นำ คือ หง หม หว หย หน หร หล

ตัวอักษร นำ คือ สง สม สว สย สน สร สล ถล

ขม ขย ฉล ผว ฯ

ตัวอักษรกล้ำ คือ ขว ลว กว ขว ขร ขล ผล สร

คว คร คล พร พล ฟร ทร

กว กร กล ปร ปล ตร บร

อักษร ผะสม สระ	อักษร ห นำ	อักษร นำ	อักษร กล้ำ	อักษร ผะสม สระ	อักษร ห นำ	อักษร นำ	อักษร กล้ำ
ร	หร	สร	สร	น	หน	สน	พร
ระ	หระ	สระ	สระ	เนาะ	ไหนาะ	เสนาะ	เพราะ
ลา	หลา	ถลา	ขลา	มอ	หมอ	สมอ	พลอ
ริ	หริ	สริ	ตริ	ยัวะ	หยัวะ	ขยัวะ	ผลัวะ
มี	หมี	สมี	ทรี	มัว	หมัว	ขมัว	ครัว
นี	หนี	ผนี	ครี	เลียะ	เหลียะ	เฉลียะ	เปรียะ
ยี	หยี	ขยี	ครี	เลีย	เหลีย	เสวีย	เกวีย
นุ	หนุ	ตนุ	ปรุ	เงือะ	เหงือะ	เสงือะ	เกรือะ
ลู	หลู	ฉลู	พลู	เลือ	เหลือ	เถลือ	เคลือ
เมะ	เหมะ	เขมะ	เกละ	เยอะ	เหยอะ	เขยอะ	เปรอะ
เล	เหล	เถล	เขว	เนอ	เหนอ	เสนอ	เผลอ
แยะ	แหยะ	แขยะ	แขวะ	ไน	ไหน	ไฉน	ไขว
แม	แหม	แสม	แคว	เมา	เหมา	เขมา	เครา
โนะ	โหนะ	โกนะ	โคระ	ยำ	หยำ	ขยำ	กรำ
โน	โหน	โสน	โปร	ลำ	หลำ	ถลำ	คลำ

คำอักษร ห นำ	คำอักษร นำ	คำอักษร กล้ำ	คำอักษร ห นำ	คำอักษร นำ	คำอักษร กล้ำ
หระ หยะ	สระ ขยะ	ประ กระ	แหมะ แหน	แสม แสยะ	แคว เขว
หวะ เหวอะ	ขณะ	ผละ	โหมะ โหล	โสน	โปรเคราะห์
หยา หนา	ขยา	ถลา กวา	เหยาะ หมอ	สมอ เสมาะ	คลอ
หรือ หมื่	คลื่	อริ	ครือ	ครื่	หรัว หวัว
หมุ หรู	ขนุ	คนุ	ครู	พลู	ขมัว แขม
หนู เหลา	ฉลู	ปลู	ครู		ขรัว ครัว
เหย แหวะ	เกล	แขยะ	เขว		เหลี่ยม เหนือ
หยื่ โหล	แขยะ	ผวา	ไกว	กวา	เสวี่ยม เสนีย
หวื่ เหมาะ	สมื่	เพลี่ย	กรู		เกวี่ยม ไคร
					เหลือ เหวอะ
					เสมอ เสมอ
					เกลอไขว
					ไหว ไหน
					ไกล ไลน
					ไกว แคว
					หลำ เหมา
					เฉลา ฉวี
					เขลา ไพร
					หลำ หงำ
					ขยำ ถลำ
					คลำ ปรำ

บทรวมที่ ๓ สอนอ่านเช่นบทที่ ๑

ตัวอักษรต่ำ ๑๔ เสียง คือ ค ช ท พ ฟ ซ ฮ

ง ม ว ย น ร ล

ตัวอักษรสูง ๗ เสียง คือ ข ฉ ถ ผ ฝ ส ห

ตัวอักษรกลาง ๗ เสียง คือ ก จ ด ต บ ป อ

ให้อ่านบอกว่าตัวไหนอักษรอะไร ? (๑) ค ข ก ง ช ฉ จ ม ท ถ ต ว พ ผ ต ย ฟ ฝ บ น ซ ส ป ร ฮ ห ป ล (๒) จ ง ข ค จ ง ข ค ฉ ม ก ช ต ท ถ ว ผ พ ต ย บ น ฝ ฟ ซ ป ส ร . อ ล ห ฮ

อักษรต่ำผันด้วย ่ ้ อักษรสูงผันด้วย ่ ้ อักษรกลางผันด้วย ่ ้ ๊ ๋	ให้อ่านบอกตัวในข้อ ๒ นั้นว่า ตัวไหนผันด้วยอะไร ?

อักษรต่ำผันด้วย ่ ้	อักษรสูงผันด้วย ่ ้	อักษรกลางผันด้วย ่ ้ ๊ ๋
ค ค่ ค้ -	ข ข่ ข้ -	ก ก่ ก้ ก๊ ก๋
คา ค่า ค้า	ขา ข่า ข้า	กา ก่า ก้า ก๊า ก๋า
เขา เข่า เข้า	เฉา เฉ่า เฉ้า	เจา เจ่า เจ้า เจ๊า เจ๋า
ชี ชี่ ชี้	สี่ สี่ สี้	ดี ดี่ ดี้ ดี๊ ดี๋
ทัว ทั่ว ทั้ว	ถัว ถั่ว ถั้ว	ตัว ตั่ว ตั้ว ตั๊ว ตั๋ว
เพือ เพือ เพือ	เผือ เผือ เผือ	เบือ เบือ เบือ เบือ เบือ
ฟา ฟ่า ฟ้า	ฝา ฝ่า ฝ้า	ปา ป่า ป้า ป๊า ป๋า
ไฮ ไฮ่ ไฮ้	ไห ไห่ ไห้	ไอ ไอ่ ไอ้ ไอ๊ ไอ๋
ง ง่ ง้	หง หง่ หง้	กอ ก่อ ก้อ ก๊อ ก๋อ

เงือ เงือ เงือ เหงือ เหงือ เหงือ เกวือ เกวือ เกวือ เกวือ เกวือ
ไม ไม่ ไม้ ไหม ไหม่ ไหม้ ไกล ไกล่ ไกล้ ไกลี ไกล่
วา ว่า ว้า หวา หว่า หว้า กวา กว่า กว้า กวี้า กว่า
เยือ เยือ เยือ เหยือ เหยือ เหยือ เกรือ เกรือ เกรือ เกรือ เกรือ
น น่ น้ หน หน่ หน้ ปรี ปรี ปรี ปรี ปรี
รัว รั่ว รัว หรัว หรั่ว หรัว กลัว กลั่ว กลัว กลัว กลั่ว
เดา เด่า เด้า เหดา เหด่า เหด้า เปดา เปด่า เปด้า เปดี้า เปด่า
งา ง่า ง้า ดงา ดง่า ดง้า กดา กด่า กด้า กดี้า กด่า
เมา เม่า เม้า เขมา เขม่า เขม้า เกดา เกด่า เกด้า เกดี้า เกด่า
มำ ม่ำ ม้ำ ขมำ ขม่ำ ขม้ำ ปดำ ปด่ำ ปด้ำ ปดี้ำ ปด่ำ
เยา เย่า เย้า เขยา เขย่า เขย่า เกวา เกว่า เกว้า เกวี้า เกว่า
ย ย่ ย้ ขย ขย่ ขย้ ปด ปด่ ปด้ ปดี ปด่
ควา คว่า คว้า ไขว ไขว่ ไขว้ ไปล ไปล่ ไปล้ ไปลี ไปล่
ควำ คว่ำ คว้ำ โผล โผล่ โผล้ โกร โกร่ โกร้ โกรี โกร่
เคดา เคด่า เคด้า เศรา เศร่า เศร้า เกร เกร่ เกร้ เกรี เกร่
พรำ พร่ำ พร้ำ เฉลย เฉลย เฉลย ตรุ ตรุ่ ตรุ้ ตรุี ตรุ่
ไพร ไพร่ ไพร้ ไผล ไผล่ ไผล้ เตร เตร่ เตร้ เตรี เตร่
แพร แพร่ แพร้ แขม แขม่ แขม้ แปด แปล่ แปล้ แปลี แปล่
พดา พด่า พด้า ขยิม ขยิ่ม ขยิ้ม กรา กร่า กร้า กรี้า กร่า
พรา พร่า แพร่ ไขว้ ไขว่ เศร้า กว่า ไกล้ เกลย เกล้า
ไพร่ พร้า คว้า ขลุ ไผล่ ดง่า โกร่ ปรุ แปล่ ไปล่

คร่ำ แคร่ คล้า เขม่า ขย้ำ ขยี้ เปล้า กร้า ปลี่ ปรอ
พล้ำ ไคร้ ใคร่ ขม้ำ แขม่ เขย่า กล้า กล่ำ กรู เกร่
เคล้า ครู่ คลี่ เฉลี่ย เส่นห์ หมู่ เปล่า ปล้ำ กลั่ว โผล่
พร้อ เพรื่อ ไพล่ ใหม่ หมี่ เหม่อ เกื้อ เก้อ เจ่อ แจ้
ทั่ว เท้า เชื่อ ไหม้ หม้อ ไหว้ เดื่อ ดู่ เตี๊ะ เจียะ
เพ้อ เพ้อ เพื่อ หว้า หญ้า อยู่ เกียะ เก๋ เปจ๊ะ
เง้อ เมื่อ เรื่อ อย่า เหยื่อ หนี้ เจ๋อ เจ๊อะ ปี๊ โป๊ะ
รั้ว รั่ว เซ่อ หน้า เหล่า หรี่ เอ๋ อ๊ะ เตียะ ตั่ว

A 38